

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 stycznia 2016 r. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 14 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił A. S. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do okresu pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono wnioskodawcy żadnego okresu zatrudnienia, gdyż nie przedłożył świadectw wykonywania prac w szczególnych warunkach. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął za udokumentowany ogólny staż pracy wnioskodawcy w wymiarze 27 lat, 2 miesięcy i 9 dni. /decyzja - k.14 akt ZUS/

A. S. decyzję organu rentowego uznał za krzywdzącą i w dniu 9 lutego 2016 r. złożył od niej odwołanie, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu odwołania wskazał, iż od października 1976 r. do 30 września 1992 r. był zatrudniony w warunkach szczególnych jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony. /odwołanie - k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 2 marca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł argumentację zawartą w decyzji z dnia 28 stycznia 2016 r. Wskazano, że ze złożonej dokumentacji nie wynika, aby wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy pojazdów wymienionych w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ponadto wskazano, że w świadectwie pracy Spółdzielni (...) w S. Oddział w R. z dnia 28 września 1992 r. wskazano, że wnioskodawca pracował jako pomocnik konwojenta, a ostatnio jako kierowca bez wskazania okresów zatrudnienia i całkowitej masy samochodu /odpowiedź na odwołanie - k.3 - 4 /

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. S. urodził się w dniu (...) W dniu 14 stycznia 2016 r złożył wniosek o emeryturę, nie był członkiem OFE. /okoliczność bezsporna, a nadto wniosek - k. 1 plik III akt ZUS/

Wnioskodawca uzyskał uprawnienia kat. C - do prowadzenia samochodów ciężarowych o całkowitym ciężarze powyżej 3,5 tony w dniu 19 października 1976 r., zaś odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie od 29 października 1974 r. do 6 października 1976 r. / kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych- k. 5 plik I akt ZUS, zeznania wnioskodawcy e- protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00:01:07 - 00:09:08 - płyta CD k. 28 w zw. z 00:39:53 - 00:41:19, prawo jazdy k.23 /

Pracodawca zaświadczył, że w okresie od dnia 14 września 1973 r. do dnia 30 września 1992 r. wnioskodawca był zatrudniony w Spółdzielni (...) w R. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie zatrudnienia zajmował stanowiska pomocnika konwojenta a od 1 października 1980 r. powierzono mu obowiązki kierowcy. /świadectwo pracy z dn. 28.09.1992 r. - k. 11 plik I, angaż z dn. 10.11.1980 r. - plik III - k. 10 akt ZUS/

Spółdzielnia (...) w R. zajmowała się transportem wyładunkiem i przeładunkiem wagonów, artykułów spożywczych, budowlanych na podstawie zawieranych przez firmę umów z zakładami. /zeznania świadka M. B. e- protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00:20 :12 - 00 :29:26 - płyta CD k.28, zeznania wnioskodawcy e- protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00:01:07 - 00:17:10 - płyta CD k. 28 w zw. z 00:39:53 - 00:41:19, zeznania świadka C. S. e - protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00 : 29:26 - 00: 39 :02 - płyta CD k. 28/.

Wnioskodawca w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w R. od 19 października 1976 r. do 30 września 1992 r. świadczył pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 ton. Wnioskodawca pracował

na cały etat. Przewoził artykuły spożywcze takie jak cukier, mąka i napoje, nawozy. Woził cement do cementowni, wapno, węgiel, artykuły papiernicze. Zajmował się przewozem towarów do magazynów, firm do których ten towar był przeznaczony. Wnioskodawca jeździł starem, jelczem, kamazem. Nie było przestojów w pracy. Pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. /zeznania świadka M. B. e- protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00:20 :12 – 00 :29:26 – płyta CD k.28, zeznania wnioskodawcy e- protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00:01:07 – 00:17:10 – płyta CD k. 28 w zw. z 00:39:53 – 00:41:19, zeznania świadka C. S. e – protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00 : 29:26 – 00: 39 :02 – płyta CD k. 28/.

Wnioskodawca jeździł po całej Polsce. Artykuły spożywcze rozwoził po R., M., (...) ,Ż.. Węgiel woził ze (...). Wnioskodawca podjeżdżał samochodem pod wagon i ładowano mu na samochód towar: węgiel, cement, wapno w workach i luzem. Po nawóz wnioskodawca jeździł do W., P.. /zeznania wnioskodawcy e- protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00:01:07 – 00:17:10 – płyta CD k. 28 w zw. z 00:39:53 – 00:41:19, zeznania świadka M. B. e- protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00:20 :12 – 00 :29:26 – płyta CD k.28, zeznania świadka C. S. e – protokół rozprawy z dnia 01 września 2016 r. 00 : 29:26 – 00: 39 :02 – płyta CD k. 28/.

Spółdzielnia (...) w R. nie wystawiła A. S. świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. /okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 27 lat, 2 miesięcy i 9 dni (okresów składkowych). / okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy A. S. oraz świadków M. B., C. S.. Zeznaniami wnioskodawcy oraz świadków Sąd dał wiarę , nie budzą one wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, nie są wzajemnie ze sobą sprzeczne, wzajemnie ze sobą korespondują. W ocenie Sądu zeznania wnioskodawcy oraz świadków M. B., C. S. potwierdzają jednoznacznie, że wnioskodawca pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony w Spółdzielni (...) w R. od 19 października 1976 r. do 30 września 1992 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, zwłaszcza iż uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych powyżej 3,5 tony uzyskał zaraz po odbyciu służby wojskowej w dniu 19 października 1976 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku Nr 1440, z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. (art. 196 ustawy) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43, z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat

dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe: co do wieku – wnioskodawca ukończył 60 lat w dniu 6 marca 2015 r., posiadanych okresów składkowych i nieskładkowych oraz nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego. W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach Sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85 – LEX 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84 – LEX 14625).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań świadków i z przesłuchania wnioskodawcy.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków i wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w R. od 19 października 1976 r. do 30 września 1992 r. A. S. świadczył pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 ton stale i w pełnym wymiarze.

Świadectwo pracy w postępowaniu sądowym traktuje się jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki może być więc weryfikowany pod kątem prawdziwości wskazanych w nim faktów /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 listopada 2008 r. sygn. III AUa 3113/08, opubl. LEX nr 552003; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 30 listopada 2006 r. sygn. III AUa 466/06, opubl. Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach rok 2007, Nr 3, poz. 8; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 24 września 2008 r. sygn. III AUa 795/08, opubl. Orzecznictwo Sądów Apelacji B. rok 2008, Nr 4, str. 60/.

Wynika z niego bowiem, że wnioskodawca pracował jako pomocnik konwojenta i kierowca samochodowy, ale bez wskazania czasookresu tychże stanowisk, jedyny angaż, wskazujący datę od 1 października 1980 r. także mówi jedynie o stanowisku kierowcy, stąd wiodące znaczenie dokumentu prawa jazdy, który wskazuje wraz z zeznaniami świadków i wnioskodawcy, iż po powrocie z wojska skarżący został zatrudniony zgodnie ze swoimi uprawnieniami, zatem Sąd przyjął jako początek jego zatrudnienia na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony datę uzyskania uprawnień do prowadzenia takich pojazdów.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że wymieniona w pkt 2 działu VIII praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony jest pracą w szczególnych warunkach.

Z zeznań wnioskodawcy wynika, iż w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w R. od 19 października 1976 r. do września 1992 r. wnioskodawca wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony stale i w pełnym wymiarze. Wnioskodawca określił rodzaj prowadzonego pojazdu, trasy, na których jeździł i rodzaj przewożonych towarów. Nie było przestojów w pracy. Zeznania wnioskodawcy znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków, zatrudnionych w Spółdzielni (...) w R. w okresie od 19 października 1976 r. do 30 września 1992 r.

Z zeznań świadków, wynika, iż wnioskodawca wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 19 października 1976 r. do 30 września 1992 r., co przekracza minimum ustawowe 15 lat. Świadkowie opisali jakimi samochodami wnioskodawca jeździł w spornym okresie wskazując, że wszystkie z nich były samochodami ciężarowymi o ładowności powyżej 3,5 ton, którymi woził towary po całej Polsce. Z zeznań wnioskodawcy wynika, że w zakresie jego obowiązków nie znajdował się załadunek, czym zajmowali się inni pracownicy. Jego zadaniem było jedynie przewiezienie towaru do firmy do której był przeznaczony.

Powyższe pozwoliło Sądowi Okręgowemu przyjąć, że wnioskodawca w okresie od 19 października 1976 r. do września 1992 r. wykonywał prace wymienione w pkt 2 działu VIII wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji, przyznając prawo do emerytury od daty złożenia wniosku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wypożyczając akta rentowe.